Lubomír Vylíčil: Padněte na kolena. Brusel promluvil…

- CZ24 News | 21. září 2021

ČESKO: Z Bruselu zahřmělo. Tak neomalenou (a navíc ještě veřejnou) ukázku vměšování do vnitřních záležitostí ČR, jakou včera předvedla eurokomisařka Jourová, jsme už dlouho nezažili. Patrně od dob neblahého jednání československé delegace se soudruhem Brežněvem v Čierné nad Tisou, na počátku léta 1968.

Paní eurokomisařka ráčila bouchnout do stolu a mezi zuby zasyčela tvrdé, kategorické ne. To když pro Seznam Zprávy komentovala možnost, že by předpokládaný vítěz našich parlamentních voleb, ANO, mohl vytvořit vládu se čtvrtým na pásce, tedy s SPD. Uvedla: „Ta představa je pro mě naprosto nepřijatelná."

Jako jeden z mnoha důvodů, ke svému zásadnímu odmítnutí, na něco tak šíleného jen pomyslit, Jourová připomněla, že se přece blíží české předsednictví Únie. A že v takovém slavném, dějinném okamžiku bude nezbytné, aby měl náš stát vládu, která by požívala důvěry Evropy. Řekla to slovy:

„Ráda bych viděla takovou vládu, která by posílila autoritu Česka v EU. Je to náš národní zájem a unikátní příležitost. Doufám, že po volbách bude vláda rychle nominována, právě i kvůli nadcházejícímu předsednictví."

Co si osoba typu eurokomisařky Jourové představuje pod „vládou, která by posílila autoritu Česka v EU" je vcelku zřejmé. Ovšem to, že už před volbami veřejně kádruje, kdo smí a nesmí zasednout v příští vládě ČR a jakou českou vládu Brusel obdaří nebo neobdaří důvěrou, to je arogance par excellence. Česká republika (oficiálně) dosud není Bruselským Protektorátem a podle (stále platné) Ústavy ČR o jejím směřování rozhoduje vůle občanů, vyjádřená ve svobodných volbách.

Co tehdy, před více než padesáti léty (1968) řekl Leonid Iljič Brežněv československé delegaci v Čierné nad Tisou, není veřejně známo. Jestli hovořil o "společných hodnotách", nebo třeba o "vládě, která by posílila autoritu Česka"… Co však následovalo, ví dnes každý školák. Invaze vojsk Varšavské smlouvy. Tehdy nazývaná „internacionální pomocí". A proto je nanejvýše varovné, že téměř současně s výhrůžkami (preventivním varováním) eurokomisařky Jourové, jakou že to vládu si smíme u nás, v Česku sestavit, hovoří její kolegové o potřebě „společných evropských sil".

Téma vlastní, „společné" evropské armády, fungující mimo struktury NATO, dávný vlhký sen kancléřky Merkelové a presidenta Macrona dnes oživují špičky EU. Jen před pár dny tweetoval předseda Evropské rady Charles Michel: „…Naše strategická autonomie EU zůstává na prvním místě naší agendy" a vysoký představitel Evropské unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku Josep Borrell k tomu dodal, že" „… Evropa potřebuje rozvíjet vlastní vojenskou kapacitu nezávisle na USA".

Co se v překladu do hovorové češtiny skrývá za vznešenými slovy o evropské "strategické autonomií", je snad jasné. Vlastní ozbrojené síly. Podléhající jen a pouze pokrokovým vizionářům z Bruselu. K čemu a proti komu by mohly být časem použity, to není třeba pamětníkům roku 1968, anebo mladším, pozorným studentům historie, dvakrát vysvětlovat.

Nebylo by tedy, po včerejších, velkopanských výrocích eurokomisařky Jourové svrchovaně rozumné,

opustit ten spolek dřív, než si (na nás) pořídí vlastní tanky a parašutisty?

Autor: Lubomír Vylíčil